Tämä tarina kertoo prinsessasta, joka karkasi linnastaan uusien seikkailujen toivossa ja otti erään sotilaan mukaan matkalleen turvakseen. Lue koko tarina saadaksesi tietää, mitä näiden kahden yhteinen matka maailmalle pitää sisällään! Tapette Smith, maan kuninkaan vanhin lapsi ja samalla myös ensimmäinen kruununperillinen oli karannut kuninkaallisen huoneensa ikkunasta, koska hän ei ollut enää jaksanut kaikkea, mitä hän joutui kotonaan kokemaan. Hänen tuli aina käyttäytyä kaikille esimerkillisesti ja talon kuri oli ankara. Jos teki pienenkin virheen, koko maailma osoitti syyttävää sormea. Tämän lisäksi kruununprinsessalla oli kaksi veljeä, jotka olivat hänelle hyvin kateellisia, sillä tuohon aikaan voimaan oli jo astunut voimaan määräys, jonka mukaan perimisjärjestyksessä miespuoliset henkilöt eivät olisi enää etusijassa. Tarinamme itsepäinen kuninkaan tytär oli uhannut erästä miespuolista sotilasta radikaalilla työn menettämisellä, ellei hän tulisi mukaan salaretkelleen takaamaan hänen turvallisuutensa kaiken varalta. Hän sanoi sotilaalle, ettei saisi kertoa tästä tempauksesta kenellekään minkään syyn takia. Sotilaan oli suorastaan pakko suostua. Tyttö sai tahtonsa läpi. Hän sanoi haluavansa mennä jonnekin korkealle, josta näkisi kauas vuorille asti. Hän muisti kuulleensa jonkun kehuneen houkuttelevasti kaupungin keskustassa olevan korkeimman kerrostalon katolta näkyvää maisemaa. Niinpä leikkiin mukaan ryhtynyt sotilas ja Smith tilasivat taksin ja suuntasivat kohti kaupungin keskustaa. Tapette mietti nelipyöräisen, keltaisen, bensiiniä syövän laitteen ikkunasta ulos katsoessaan, jäisikö kukaan kaipaamaan häntä, jos hän häviäisikin lopullisesti. Taksin takana ajoi musta auto, joka vaikutti seuraavan heitä. Kerrostalo alkoi näkymään. Taksi jätti Tapeten ja sotilaan sen eteen. Tapette Smith oli varma, että tuo rakennus oli se, mitä hän oli etsinytkin. Sotilas avasi oven "neiti itsepäiselle" ja tuli hänen perässään sisälle. Sotilas vilkaisi nopeasti ulos ja näki saman mustan auton, joka ajoi koko matkan heidän takanaan. Aurinko oli laskemaisillaan. Ilta oli henkeäsalpaavan kaunis. Taivaalla oli vain pari pilven hattaraa. Ne hehkuivat kirkkaan punaisina. Ilma tuoksui raikkaalle. Kaupungin liikenne oli pikkuhiljaa rauhoittumassa kellojen viisareiden edetessä yötä päin. Tapette istui rakennuksen katon reunalla ihaillen horisontissa näkyvää vuorta. Sotilas seisoi hänen vierellään. Viimeiset valonsäteet osuivat sotilaan lakin yläosaan. Tapette kysyi sotilaalta tämän nimeä. Hän vastasi näin: "Kysymyksesi tuli minulle yllätyksenä. En odottanut sinun haluavan tietää mitään minusta. Olen Leiser Hawk. Voit kutsua minua vain Leiseriksi tai Leiksi, ihan miten itse haluat." Yllättäen kaupungista seikkailua hakeneen kaksikon takaa pimeydestä syöksyi muuan mies, jolla oli puukko kädessä. Tapette ei edes kerennyt vilkaista tähän mieheen, ennen kuin hän oli jo hiuskarvan päässä teräaseensa kanssa nuoren kruununperillisen selkään osumisesta. Sotilas Leiser huomasi tämän yllätyshyökkäyksen välittömästi ja syöksyi urhoollisesti puukon tielle. Hän sai syvän osuman käteensä. Tapette säikähti niin pahasti, että hänen tasapainonsa petti ja kallistui kohti kerrostalon vieressä häämöttävää katua. Tapette putosi katolta. Leiser hyppäsi hänen peräänsä ja koetti saada otteen tytön kädestä, jotta voisi pelastaa hänet. Sotilaan vahingoittunut käsi vuoti runsaasti verta, eikä toiminut normaaliin tapaan. Katu lähestyi lähestymistään. Tapette luuli jo, että tämä oli hänen elämänsä päätepiste. Leiser Hawk yritti epätoivoisesti ottaa Tapeten kädestä kiinni vielä toisen kerran. Hän onnistui siinä haavoittuneella kädellään, mutta ei ollut varma, pystyisikö tämä kannattelemaan Tapettea. Hän huusi Tapetelle seuraavanlaisesti: "Suojelen sinua tässä ja nyt, vaikka se veisi henkeni. Luota minuun. Me voidaan vielä selvitä, jos vain jatkamme taistelemista." Tapette Smith hymähti katsoen suoraan sotilaan silmiin. Katsekontakti ja miehen sanat loivat heidän välilleen suurta ymmärrystä ja välittämistä. Leiser etsi mahdollisuuksia pelastautua. Kerrostalossa ei ollut parvekkeita, eikä ikkunoista saanut hyvää otetta. Hän vilkaisi oikealle puolelleen ja huomasi vanhan ja ruosteisen rännin. Hän kurotti sitä kohti toisella, haavoittumattomalla kädellään

Tapette kainalossaan. Lei ei voinut luovuttaa. Mies sai rännistä kiinni. Se hidasti putoamisvauhtia, mutta siinä oli nauloja ja muita epätasaisuuksia, jotka repivät sotilas Leiser Hawkin kättä todella pahasti. Hän puri hampaitaan yhteen ja karjaisi kivusta, mutta hänen täytyi vain kestää se. Ränni ei kestänyt kahden ihmisen painoa, vaan alkoi pikkuhiljaa repeillä sijoiltaan ylhäältä kohti Tapettea ja sotilasta kesken heidän laskeutumisen. Se oli kiinnitetty pelkästään muttereilla, jotka olivat päässeet kulumaan. Maankamaralle oli vielä tappava matka. Tapette Smith ja Leiser Hawk pystyivät vain toivomaan parasta. Tapette painoi päänsä sotilaan rintaan ja sulki silmänsä tiukasti, sillä hän pelkäsi niin paljon, ettei uskaltanut katsoa minnekään. Hän oli itkenyt koko tämän ajan. Yksi kyynel osui Leiserin poskelle. Hän tunsi jotain erityistä sydämessään. Kyseinen erityinen tunne oli rakkaus. Hän ajatteli, että ei enää ikinä antaisi mitään, mikä saisi Tapeten itkemään tapahtuvan hänelle. Prinsessan viaton kyynel oli antanut uutta toivoa Leiser Hawkille. Nyt hänellä oli syy selviytyä ja pelastaa samalla hänen rakkaansa. Ränni kuitenkin irtoili nopeampaan tahtiin kuin mitä Tapette ja sotilas menivät alaspäin. Mutteri mutterilta sen irtoamiskohta saavutti heitä. Viimeinenkin mutteri irtosi, ja koko ränni irtosi poikineen. Alas oli noin yhdeksän metriä matkaa. Lei heilautti itseään niin, että putoaisi ensimmäisenä ja saisi vakavemmat vammat tai jopa menettäisi henkensä, mutta jättäisi Tapeten eloon. Tapette katsoi nopeasti kerrostalon katolle ja huomasi sen saman miehen, joka koetti aiemmin osua häneen veitsellä. Mies virnisteli ja katsoi takaisin. Hän muistutti Tapeten mielestä vanhinta veljeään, mutta ei ehtinyt hahmottaa hänen piirteitään täysin tuossa suunnattomassa putoamisvauhdissa. Lei tiukensi otettaan ja oli valmis hyväksymään kohtalonsa. Kadun kylmä asfaltti hipoi jo hänen viittaansa. Tapette tunsi Leiserin sydämen jyskytyksen. Se oli hyvin nopea. Molemmat sulkivat silmänsä. Leiser ja Tapette makasivat tiellä pudottuaan sille. Leiserin alle oli kertynyt verilammikko. Vaikka Leiser ei ollut tajuissaan, hänen kätensä olivat yhä käärittyinä kruununperillisen ympärille lujasti. Tapette heräsi ja oli yllättynyt, kun oli elossa kaikkien näiden koitosten jälkeen. Ensimmäinen asia, jonka hän näki herättyään oli sotilaan hartiat ja niiden päälle kiinnitetyt komeat epoletit. Lein tila näytti erittäin huonolta. Tapette Smith raahasi hänet turvaan syrjempään. Tapeten mahdollinen veli oli kadonnut kerrostalon päältä. Ulkopuoliset eivät saaneet nähdä prinsessaa ja haavoittunutta sotilasta, ettei itse kuningas, Tapeten isä saisi tietää. Smithin piti hoitaa Leiserin haavat aivan itse. Hän löysi sotilaan vyöhön kiinnitetyn pienen ensiapupussin, jossa oli harsosidettä, haavatyynyjä ja pinsetit. Hän ei ollut ikinä ennen joutunut käyttämään ensiapuvälineitä, mutta oli nähnyt niiden käyttöä televisiossa. Ensiksi Tapette nosti sotilaan istumaan ja otti hänen takkinsa pois, jonka jälkeen hän poisti varovaisesti kookkaimpia metallisia siruja ja muita roskia haavoista. Sitten hän asetti haavatyynyt paikoilleen ja laittoi harsositeen niiden päälle. Jätän lopun sinun, arvoisan lukijan mielikuvituksen varaan. Saatan tosin jatkaa tämän kirjoittamista tulevaisuudessa. Kiitos kärsivällisyydestäsi ja siitä, että jaksoit lukea tämän tekstin loppuun asti! Tarina on luettavissa myös vuodatus.net- sivustolla.